

Like a “living stone”

Dg, 12/05/2019 per Eloi Aran Sala
[Betel. Arquitectura, Art i Religió](#)

“Vosaltres, **com pedres vives**, sou edificats per Déu com a temple de l'Esperit”
(1Pe 2,5)

D'acord, la coneguda cançó de Bob Dylan duu per títol *like a Rolling Stone* (equivalent a “com un rodamón”) però és bastant semblant al que vaig sentir el passat cap de setmana 4 i 5 de maig quan vaig participar a la cinquena formació internacional de *Living Stones* a Zurich, Suïssa, on em van demanar una xerrada i un taller posterior d'aprofundiment sobre arquitectura religiosa moderna. (Ho podeu llegir [aquí](#))

És difícil definir què és “**Living Stones**”, literalment “Pedres Vives”. No és una ONG, tot i que funciona a través del voluntariat; no és un moviment juvenil, malgrat la majoria dels seus membre són joves; ni tampoc és una fundació, tot i que sí hi ha una certa institucionalització al darrera (el suport de la Companyia de Jesús)... es tracta més aviat d'una iniciativa pastoral que vol comunicar i viure la fe i l'Evangeli a través de la bellesa del patrimoni cultural de l'Església. En definitiva, sona molt a allò de recomposar aquell “divorci entre la fe i la cultura” del que parlava, ja fa anys, el Papa Pau VIè.

Pel que sembla, els inicis de *Living Stones* es troben en un voluntariat de comunicació de la fe que es va fer a mode experimental a la catedral de Frankfurt, cap al 2003, amb el nom de *Lebendige Steine*. Posteriorment, aquesta experiència va arrelar en un grup de joves entorn del Gesú, l'església dels jesuïtes a Roma, l'any 2008, i d'aquí van anar sorgint grups arreu del territori italià i europeu. Al darrera de tot això hi ha **Jean-Paul Hernández sj**, professor a la Universitat Pontifícia Gregoriana que va participar al seminari intern de [Patrimoni Sacre de la Fundació Joan Maragall](#), el maig de 2018, al qual CR va poder [entrevistar](#). Aquí a Barcelona també hi ha un grup de *living Stones* acompanyats pel **Mn. Robert Baró**, tot i que el grup més actiu de la península es troba a Santiago de Compostela, on es munten també uns camps de formació a part dels “serveis” (visites guiades) que ofereixen.

El que em va xocar positivament d'aquesta estada a Zurich va ser el fet de trobar uns 140 participants molt motivats, atents, amb ganes d'aprendre (Per exemple, la xerrada de **Andrea dell'Asta sj**, director del [Centre Cultural i Galeria de San Fedele](#) de Milà, sobre la temàtica de “La ferida”, van ser tota una “plàtica-plàstica” d'Exercicis Espirituals!), alegres, festius i, també, molt ben organitzats. Per això s'entén que es parli de “comunitats de Living Stones”, perquè els llaços de comunió entorn la fe i l'art acaben creant un mode de viure, un *way of life... like a living Stone!*